

VOLGA, VOLGA...

Szóval: lehet. Mégiscsak lehet.

Tavaly november 7-én, hírt adva az épülő Volga Szállóról, a Népszabadság a többi között a következőket írta:

„Az új Volga Szálló építését szeptemberben kezdték meg... Az építkezés megkezdésétől számított 11. hónap végén a hotel vendégeket fogad. A megnyitás időpontja: 1971. augusztus 20. Ilyen gyorsan ilyen nagy és igényes épület még nem készült Magyarországon. A 43-as Építőipari Vállalat építi — főképp házigyári elemekből — **bebizonyítván vele, hogy az igazi építőművész kezéből házigyári elemekből is valódi, változatos, egyedi, szép épület születik.**”

Fenti híradásunk után szakemberek és nem szakemberek kifogásolták a Népszabadság ilyen kategorikus, előlegezett bizalmát, a sok szép jelzöt. „Várjuk ki a végét — mondták. — Láttunk mi már gyönyörű szállodaterveket, de mire az épület elkészült, a tervező szinte rá sem ismert szüleményére. Láttunk mi már rövid határidőket, amelyeket sokszorosan módosítottak, hosszabbítottak. Aztán meg — és ez sem mellékes — mibe fog kerülni ez az épület? És mennyivel foggják túllépni a tervezett költségvetést? Mivelhogy sajnos nálunk ez is elég gyakori, hogy ne mondjuk: jellemző.”

Így is lehet

Ma, 1971. augusztus 8-án, az épület építői — fő- és alvállalkozók, tervezőművészek, mérnökök, munkások, több százan — jelentik: a Volga Szálló Budapesten, a Váci út és Dózsa György út sarkán, felépült. Kész. **Teljesen kész.** Még hátravan a hivatalos sajtóbemutató, az ünnepélyes megnyitás, és péntektől jöhetnek az első vendégek.

A felépült szálló pontosan olyan, mint amilyennek két európai híró tervezője, **Finta József és Király László** a rajzasztalon megtervezte. Ami a költségeket illeti: az építkezés előre kalkulált összege 152 millió forint volt. Ez persze nagyon sok pénz, ha ki kell fizetni, de nem sok, ha hasonlítunk. Az egyik budapesti szállónk, de a Volgánál kisebb és kevésbé kényelmes, került körülbelül ennyibe, **jó néhány évvel ez előtt.** Azóta pedig emelkedtek az építőipari árak.

És mégis, noha fillérre még nincs kész az elszámolás, azt már leírhatom: **a Volga Szálló felépítése pontosan 152 millió forintba került.** Pedig nem spóroltak el belőle semmit. A terv és a kész épület olyan, mint két ikertestvér. Semmi különbség sincs közöttük.

Akkor hát talán rossz a minőség, hanyag a kivitelezés?

Somogyi Jenő, a Pannónia Szálloda- és Vendéglátó Vállalat — az építető és üzemeltető cég — vezérigazgatója mondja: „**Minden nap bújom az épületet, hol van valami hiba, trehánytság. De semmiilyent nem találok. Sehol egy rossz sarok, egy leütött falrész, egy bevert ablak, egy elütött szög.**”

Amikor elkészült a monstre épület vízvezeték-hálózata, ráengedték a víznyomást a hálózatra. Hát bizony gyakran ilyenkor kisebbfajta árvíz keletkezik új épületeinkben. Itt? Talán két vagy három helyen néhány csepp víz kiszivárgott.

Mindössze hat hónap alatt

Tizenhét vállalat munkája áll készen a Váci úton. Az oroszlanrész a 43-as építőké, valamennyi itt dolgozó munkásuké és a két vezető: **Kisvári János** vezérigazgató és fia, **Kisvári János** építésvezető. Példás volt az anyalföldi üzemek — a **Fém munkás,** a

Láng — gyors, jó minőségű, szervezett munkája. Külön néhány mondatot érdemel a **Budapesti Bútoripari Vállalat** mintegy háromszáz munkása és vezetője. Eredetileg jugoszláv bútorokkal kívánták berendezni a hotelt, mert a jugoszláv ajánlat kedvezőbbnek tűnt, mint a Bubié. Ekkor a Bubié rákapcsolt. Az eredetileg ajánlott bútornál szebbet, célszerűbbet, jobbat és olcsóbbat gyártott, és ezzel megkapta a megbízást a hotel berendezésére. Hihetetlenül rövid idő alatt készültek el a bútorok és olyan minőségben, hogy — remélem, nem kiabálom el — máris érdeklődnek irántuk a nagy nyugati szállodaépítő és -építető cégek.

A szálló előtt álló hatalmas, úgynevezett lepényrész nem egészen hat hónap alatt készült el. Ebben az épületrészben a következők vannak: az előcsarnok, két üzlet, egy cukrászda, büfé, drinkbár, egy éjszakai mulató, hatalmas étterem, konyhák és kiszolgálóhelyiségek. **Mindez hat hónap alatt.** A város sok pontján tudok olyan üzletekről, amelyeknek a kifestése ennél tovább tartott és tart.

Órákon át beszélgettem a szálló építésében érdekelt vezetőkkel és munkásokkal. Egyetlenegy dolgot firtattam: **mitől, miért, hogyan sikerült nekik az, ami általában másoknak és sokszor nekik sem sikerül.** És anélkül, hogy részletezném, tömondatokban ideírom válaszaikat.

Hát ez a normális, nem?

A legfontosabb volt: a **szervezettség** és az **erők koncentrálása.** Legalább ennyire fontos volt az a nem általánosan megszokott tény, hogy itt a munkaidő alatt **minden ember a munkájával törődött.** Harmadszor: **lelkések voltak.** Presztizskérdést csináltak a munkából. Végül, és ez nagyon elgondolkodtató: **mai szemmel olvasták a gazdasági szabályozórendszer szabályait, ösztönzőit.** Nem azt nézték, hogy mi az, amit ez a szabályozórendszer ma még nem tesz lehetővé, hanem azt, amit szinte megkövetel, noha leírva talán nincs is: **leleményesség, bátorság, kockázatvállalás.**

Nem kaptak semmi kedvezményt. Nem volt protekciójuk. Nem találtak ki számukra külön ösztönzőrendszert. Náluk is volt anyagihiány, munkaerőhiány, nekik sem sikerült minden. Közülük sem volt mindenki zseni. Ők is káromkodtak, izzadtak, mérgelődtek eleget.

Kisvári János építésvezető tulajdonképpen nem is egészen érti, miért jár-kelet órákig egy újságíró, s vele a sok igazgató, vezérigazgató. Hiszen ők, az építők, a szerelők, tulajdonképpen semmi rendkívülit nem csináltak. Csupán az eredeti terv szerint, az eredeti határidőre, az eredeti minőségben és az előre kalkulált nem túl magas áron felépítettek egy épületet. **Hát ez a normális, nem?**

Sajnos ma még nem az.

*

Csupán néhány mondat az új hotelről. A Pannónia Szálloda- és Vendéglátó Vállalat építtette a szállóépítésben tőle megszokott rutinnal, fantáziával és jó üzleti érzékkel. **Ez Budapest leg-több férőhelyű szállodája.** A szállóban 314 szoba van, **valamennyi fürdőszobás.** Az ágyak száma: 747. **Árai szolidak: a kétágyas szoba 240 forintba kerül.**

Ez Angyalföld első szállodája, amelynek városképileg is nagy jelentősége van. A hotel hatására rövidesen az egész környék átalakul. A régi — még a nyomorgó Angyalföld emlékeit őrző — kis viskókat máris bontják. **Korszerű, valóban nagyvárosias környezet épül a Volga köré.**

Buzási János